

Gebruik van kinderopvang is toegenomen

Het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving onderzocht het gebruik van opvang voor kinderen jonger dan 3 in het Vlaams Gewest. Uit dit onderzoek bleek dat het regelmatige gebruik van kinderopvang sinds 2004 met 7,5% is toegenomen.

Het vorige onderzoek is meer dan 5 jaar oud. Dit keer werd er ook gevraagd naar de ervaringen van de ouders met de kinderopvang. De resultaten geven een overzicht van het gebruik van kinderopvang, zowel van de formele als van de informele opvang. In februari 2009 maakte 63,2% van de kinderen van 3 maanden tot 3 jaar regelmatig gebruik van kinderopvang. 31% gebruikt geen opvang. Het regelmatige gebruik is sterk toegenomen (van 55,7% in 2004 tot 63,2% in 2009). Deze stijging hangt samen met de toegenomen werkzaamheidsgraad van de moeders (+15%) in vergelijking met 2004.

Kansarme gezinnen maken, in vergelijking met niet-kansarme gezinnen, minder regelmatig gebruik van opvang (21% regelmatige gebruikers tegenover 65,7% voor niet-kansarme gezinnen). In vergelijking met 2004 is het regelmatige gebruik ook nauwelijks gewijzigd. Allochtone gezinnen maken eveneens minder regelmatig gebruik van opvang dan de autochtonen (32,6% tegenover 70,8%). In vergelijking met 2004 is het gebruik door deze groep echter wel gestegen, namelijk van 23,7% tot 32,6%.

Iets meer dan de helft (56,6%) van de moeders die een beroep doen op kinderopvang vindt de balans tussen werk en gezin bevredigend. Bij de vaders is dat 75,9%. Mocht het financieel haalbaar zijn, dan zouden 4 op 10 moeders hun kindje vaker zelf opvangen en minder werken. Bijna alle ouders (96,2%) beoordelen de kwaliteit van de opvang als goed tot zeer goed. De onderzoekers berekenden de prijs voor een voltijdse opvang (160 uren) van 1 kind gedurende 1 maand: 11,9% van het beschikbare maandelijkse gezinsinkomen gaat naar de opvang. Aandachtspunt voor het beleid blijft het creëren van goede en inkomensgerelateerde kinderopvang.

► www.kindengezin.be

© dreamstime.com

Welzijns-academie in de steigers

Mieke Vogels (Groen!) wil een Welzijns-academie oprichten. Ze denkt daarbij aan een denktank met onderzoekers en mensen die ervaring hebben in de welzijnssector.

Driemaandelijks zullen buitenlandse experts worden uitgenodigd om dieper in te gaan op specifieke thema's. Volgens Vogels "wordt in Vlaanderen

© Belega

wel ingegaan op concrete problemen, maar wordt er amper nagedacht over een globaal welzijnsbeleid". Vogels, die als docent een paar handboeken over welzijnsbeleid heeft geschreven, bevestigt dat ze in maart 2010 met een eerste lezing van de welzijnsacademie wil uitpakken. "Een aantal internationale autoriteiten op het gebied van welzijnseconomie is al gecontacteerd. Ik heb ook mijn basistekst klaar op basis waarvan we nu een stuurgroep zullen vormen. Namen kan ik in dit stadium nog niet noemen, maar ik kan wel zeggen dat het onze bedoeling is om via een universitair centrum het onderzoek over welzijnseconomie te stimuleren." Mieke Vogels was van 1999 tot 2003 zelf Vlaams minister van Welzijn. Daarna bleef ze als Vlaams parlements-lid het beleid op de voet volgen. (EB)

Jaarboek Armoede en sociale uitsluiting

Zoals elk jaar biedt het *Jaarboek Armoede en sociale uitsluiting* een uitgebreid overzicht van de meest recente cijfers, beleidsmaatregelen en wetenschappelijk onderzoek over armoede en sociale uitsluiting.

In dit verkiezingsjaar blikken de auteurs terug op het armoedebeleid van de voorbije jaren in Vlaanderen, Brussel en Wallonië en verkennen ze de beleidsintenties voor de nieuwe legislatuur. Nieuwe tendensen, zoals de ongelijke verdeling van milieuroisico's en energie-armoede, krijgen bijzondere aandacht. De progressiviteit van ons belastingstelsel en de pro's en contra's van activering als armoedebestrijdingsstrategie worden onder de loep genomen. Met het 'Europees Jaar van de strijd tegen de armoede' voor de deur, verkent het boek de belangrijkste kenmerken van en instrumenten voor armoedebestrijding op het Europese niveau.

- Jan Vranken, Geert Campaert, Danielle Dierckx en An Van Haarlem (red.), *Jaarboek Armoede en sociale uitsluiting*, Acco, 2009, 360 p., € 35,50. ISBN 978 90 334 7604 4
- www.oases.be

Welzijnssector in vogelvlucht

Er is een herziene editie verschenen van *Het welzijnsbeleid in Vlaanderen*, een boek dat voormalig minister van Welzijn Mieke Vogels schreef. Het is een nog steeds relevante tekst die duidelijk maakt hoever de welzijnssector wel reikt.

Voor leken biedt het boek een goed overzicht van deelsectoren, hun verantwoordelijkheden, middelen en doelgroepen. Na de staatshervorming van 1980 werd welzijn een van de belangrijkste bevoegdheden van de Vlaamse gemeenschap. Het is revelerend om te volgen hoe het beleid van die 30 jaar de ontwikkelingen in de welzijnszorg heeft gevolgd en gestuurd. De auteur stelt pertinente vragen. Is het recht op zorg haalbaar en betaalbaar? De gehandicaptenzorg in Vlaanderen is nog steeds een zorg die vertrekt vanuit de instelling. De ouderenzorg daarentegen zet alles in op thuiszorg. Hoe komt het dat de ontwikkeling van beide sectoren zo uiteenlopend

is? Jeugdhulpverlening bestaat in alle geuren en kleuren: via de bijzondere jeugdzorg, de gehandicaptensector, de geestelijke gezondheidszorg, Kind en Gezin, de centra voor leerlingenbegeleiding. Hoe vindt een jongere in dit kluwen de juiste hulpverlening? Kind en Gezin wil alle kinderen in Vlaanderen begeleiden en vaccineren. Hoe pak je dit aan in de steden waar steeds meer kinderen worden geboren in een gezin waar (een van) beide ouders geen Nederlands spreken? Door in te gaan op de details van ons welzijnsmodel wordt ook het belang van die actuele debatten duidelijker. De zorg is bijvoorbeeld enorm uitgebreid en nog dekt het aanbod de vraag niet. Als we steeds weer mensen en middelen tekortkomen, hoe komen we dan van de wachtlijsten af? En is de overheid wel in staat om alle vormen van zorg te ondersteunen? (HP)

- Mieke Vogels, *Het welzijnsbeleid in Vlaanderen*, LannooCampus, 2009, 192 p., € 19,95. ISBN 978 90 209 8575 7

Tijdelijk onderwijs aan huis

Van de Vlaamse jongeren kampt 20% met leerachterstand. Daar wil het Fonds Ivens-Boons iets aan doen. Om te beginnen wil het tijdelijk onderwijs aan huis stimuleren voor kinderen en jongeren die langdurig ziek zijn, zodat ze hierdoor de boot niet missen.

Het fonds bundelt zijn krachten met die van RESOC Mechelen, met scholen, OCMW's en kindziekenhuizen. Er bestaan wettelijke mogelijkheden om de leerachterstand tot een minimum te beperken door onder meer tijdelijk onderwijs aan huis. Helaas is dit te weinig gekend bij wie dit het meest nodig heeft, zegt Willy Ivens. Het fonds wil de bestaande initiatieven beter op elkaar afstemmen, ouders informeren, scholen sensibiliseren om er meer over te communiceren, en beleidsvoorstellen formuleren. Het project ging in Mechelen van start met een intensieve informatiecampagne voor ouders. In een latere fase worden ook andere regio's gemobiliseerd. (RG)

- www.resocmechelen.be